

[Brosen.]

til ham. Jeg tror, det har sin Betydning for os alle at faa at vide, hvorledes han stiller sig til de Priser, der er fastlagt i Kornlovsforslaget. Nu har han jo erklæret, at han overhovedet ikke vil være med til at vedtage noget isoleret Landbrugsforslag, hverken Kornlov eller Smørordning, han siger: alt eller intet — men jeg tror dog, det kunde have sin Betydning alligevel, om han fortalte os, hvis Ordningen nu var et Led i en samlet Plan, hvad han saa vilde sige til de her fastsatte Priser. Finder han dem for høje eller for lave? I denne Pjece, hvis Forfatter det ærede Medlem Hr. Thomsen jo er nøje knyttet til, dokumenteres det, at man ved en Kornordning kan gøre 50 pCt. af Landets Jord rentabel, og saa siger det ærede Medlem Hr. Thomsen, at det vil han under ingen Omstændigheder være med til, nej, kun som Led i en samlet Plan. Jeg vil altsaa gerne have Besked af det ærede Medlem Hr. Thomsen med Hensyn til de Priser, der er fastsat her i Kornlovsforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ikke rigtig forstaa den Beskedenhed, der præger baade Venstre og Konservative med Hensyn til Dagsordener, for naar man har alle disse Ting parat, skulde man hellere sige, hvad det er, man kræver, der skal gøres over for Landbruget nu. Mon Sandheden ikke snarere er den, at hverken Venstre eller Konservative i dette Øjeblik ved, paa hvilken Maade f. Eks. en Smørordning rationelt skal gennemføres, og derfor slet ikke paa dette Tidspunkt er i Stand til at stille hverken Dagsordener eller konkrete Forslag om den Ordning, man kræver gennemført snarest muligt.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Thomsen, der har en sjælden Evne til at overdrive, at naar det ærede Medlem proklamerede 50 pCt. Tilvækst til Partiet, glemte det ærede Medlem, at der ogsaa har været en Smule Afgang. Det ærede Medlems Parti er i hvert Fald blevet een Mand mindre, end det var tidligere, før den sidste Fornylse. Det vil sige, at der er gaaet $33\frac{1}{3}$ pCt. fra, og derefter kommet 50 pCt. til; det kan allerhøjest blive et Overskud paa $16\frac{2}{3}$ pCt., hvilket formentlig repræsenterer, hvad det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen kan regnes for i Merværdi.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det var

interessant at høre det ærede Medlem Hr. Thomsen forklare, at det med at sætte Renten ned var en historisk Begivenhed. Det stemmer jo godt med den Dagsorden, det ærede Medlem har stillet, hvor der ikke er eet Ord om, at Renten skal sættes ned. Jeg tror nu imidlertid, at danske Bønder ikke betragter det at betale Rente som Historie, det er Virkelighed, en Virkelighed, som føles meget nærgaaende over for en meget stor Del af danske Landmænd.

Naar det ærede Medlem Hr. Thomsen nu paa offentlige Møder taler saa stærkt imod Kapitalen, er det, jeg siger: Hver eneste Gang der i dette Ting har foreligget Forslag, der muliggjorde Lettelse i Renten, i 1933, i 1934, har det ærede Medlem stemt imod og forhindret disse Forslags Gennemførelse. Derfor giver jeg ikke meget for det ærede Medlems Tilslutning til, at Kapitalmagten skulde bringe Ofre, og at Gældsbyrden skulde lettes, naar det ærede Medlems eneste Indsats har været at forhindre Gennemførelsen af ethvert praktisk Forslag, der har foreligget derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Thomsen vilde gøre gældende, at de Krav, som stilles til Statsmagten i hans Dagsorden, og som jo er sammenfaldende med Erhvervsudvalgets Krav og de Krav, der fremsattes i Bondetogdeputationens Adresse til Regeringen, ikke er væsensforskellige fra de Krav, der stilles til Statsmagten fra de andre Erhvervs Side og fra Arbejderbefolkningens Side med Hensyn til Lønfastsættelse. Jo, Sagen er netop den, at de Krav, der her stilles til Statsmagten, er væsensforskellige fra de Krav, der stilles fra de andre Erhvervs Side. Forholdet er jo netop det med Hensyn til Lønansættelse for Arbejderbefolkningen, at det kræves ikke fra nogen Side, at Staten skal være forpligtet til at sikre Arbejderne en Minimal-løn eller en Normalløn under alle Forhold og til enhver Tid. Det er jo tværtimod overladt til den private Organisationsmagt at tilkæmpe sig en Løn ved Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Og hvad angaar de andre Erhverv, er der dog vel heller ingen, der vil mene, at Industrien med Rette kan kræve, at Staten til enhver Tid og under alle Forhold skal sikre en Hjemmeindustri, at den faar Produktionsprisen. Hvis Industrietoldbeskyttelsen paa et givet Tidspunkt sikrer en Industri Produktionsprisen, følger deraf ikke, at hvis uden-